

ՆՈՐԻՆ ՍՈՒՐԲ ՕՇՈՒԹՅՈՒՆ Տ. Տ. Վ. Ա. Զ ԳԵՆ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԻՆգԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻՆ

ոկտեմբերի 2-ին լրացավ Վեհափառ Հայրապետի գանձկալուրյան հիմքերող տաշեղարձը:

Այս տարի նորին Ս. Օծուրյան

զահակալուրյան տանի ուրախուրյուններն ու հանդիսուրյունները զուգապիտեցին նրա արագածանում կատարած հովվապետական այցելուրյունից ողջամբ Մայր Արքու վերադառնալու տոնական օրերի ցննություններին:

Ավելի քառ 4 ամիս, Վեհափառ Հայրապետը, հովվապետական զավագներ ձեռքին, որպիս ժաջ և աճճեղի հովվիվ, Աստանայանի և հայտաշահակի հեռավոր ափերի վրա ցրված եր զավագներին, Հայաստանյաց Նկեղեցիներին, աճխտիր, աճճամբ տարապ Մայր Արքու Ս. էջմիածնի օրինուրյունն ու մեր ծաղկած Հայրենիքի և երա երշանիկ ծովով վրդի շերմագին սերե ու եկրայրական ողջյունը, մի աճճամ ևս լինելով ոսկենեն կամուրջ հայուրյան երկու մեծ զանգվածների միջեւ:

1960 թվականի մայիս—սեպտեմբեր ամիսներին, Վեհափառ Հայրապետի խաղաղուրյան ուղևորուրյունը մեծ իրադարձություն հանդիսացավ Սփյուռքի հայուրյան ազգային-եկեղեցական կյանքում:

Պատմուրյան մեջ առաջին անգամն էր, որ Ամենայն Հայոց Հայրապետը այցելում էր հեռավոր Ամերիկաների եր զավագներին: Այդ պատմական ու չնորմարե այցելուրյան բարեի հպատակն էր՝ միաժամանակ ծառաքանի ԱՄՆ-ի հայուրյան ազգային-եկեղեցական կյանքին, «ՀԱՅՄՐԱՊՈՒՌԻՒՄՆ ՍԵՐ ՍՈՒՐԵ ՀԱՅԱՍՏԻ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆՅԱՅՑ ՅՈՒԹՅՈՒՆ»:

Ղեջո՛ Սիրո Մի՛՛՛ ԹՅԱՆ ՈՒ ՆԵՐՔԻՆ ԽԱ-
ՂԱՋՈ՛ ԹՅԱՆ», ինչպես եղիլ է Վեհափառ Հայրապետի մեկնման բարերաստիկ առիրով Դերագույն Հոգեն Խորհրդի մայիս 7 թվակիր պաշտոնական հաղորդագրուրյան մեջ:

Վեհափառ Հայրապետը արտասահմանում եւ հավատացալ և հայրենասեր զավակերի կողմից արժանացել է փառանեն և սրապին ընդունելուրյան: ԱՄՆ-ի հայուրյունը զգաց, տեսավ, որ Ամենայն Հայոց Հայրապետուրյունը, ինչպս միշտ, և այսօր մասնակեդ, հայ կյանքուն իր առաքելուրյամբ հանդիպահ է ՀԱՅՈՅ ՀԱՅԱՍՏԻ ԲԱՐՁՐ ԹԵՐԴԻ, ՀՈՒՅԵՎՈՐ ԿԱՍՄՈՒՐՃՅ ԵՎ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ԼԱՅ-
ՏԻ, այլ կոնդուրյանց մեջ ծփացող հայուրյան համար, լույս՝ մուրի դիմ, միուրյուն՝ բաժանման դիմ, անխորտակելի ամրարտակ՝ նույնան դիմ:

Վեհափառ Հայրապետը եր շնորհարեր այցելուրյամբ, եր քարոզելով և ելոյրեն-ընվ, եր հայրական քայլոց վերաբերմունքով վառ, անմռոնանալի և անշնչելի տպալուրյուն է բաղի ամենառեկ, ամեն սրտի և բոլոր հոգիների մեջ: ԱՄԵՐԻԿԱՆԱՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ-
ՍԻՐԵՑ ՎԵՀԱՓԱԾ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԵՎ ԱՌԱՎ. ԻՐ ԶԵՄՐ ՄՐՏԻ ՄԵՇ: Անա թե ինչո՞ւ ամեն տեղ փառանել ընդունելուրյամբ էին դիմավորում Ամենայն Հայոց Հայրապետին և անսահման հետաքրառյամբ էին լսում նրա ձայնը, որ նեղում էր հստակ, հասկանալի, շերեւ և հաղորդական:

Վեհափառ Հայրապետը հովվապետական այցելուրյամբ եղիլ է 7 երկենք՝ Հյուսիսային Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներ, Կանադա, Արգենտինա, Բրազիլիա, Ուրուգվայ,

Պորտուգալիա և Ֆրանսիա, այցելել է ավելի քաղաքներ և հիսուս մեծ և փոքր քաղաքներ, և արվածանուն նախկին համայնքների, հայուրյան քելութերի, որոնք ծագած ապրում են Հայ նկեղեցու հովանու տակ, Ս. Էջմիածնից նախապայրող լուսի, Մայր Հայրենիքից ծագող արևի թեմուրյան ենքնել:

«Ճամբար ելանք, — ասում է Վեհափառ Հայրապետը Մայր Տաճառու նոնչեմբերի 7-ին արտասանած եր գեղեցիկ բարողի մեջ, — փնտուիր և գտնելու Մեր ցիրուցան պահեղական զավակները, Մեր սրբելիները, Մեր հարազատները՝ բաշխելու համար անոնց բոյցին ափ մը լուս լուսավորչի անեմար կանքեղեն և օրինուրյուն՝ օրինուրյուն աստվածային Փրկչի հշման այս Ս. Տաճառին: Մեզի հետ տարինք ենակ ծաղկած ճուղ մը վերընճառած Նրատայտու աշխարհնեն, մեր ծաղկող Հայր Հայաստաննեն:»

Արդարն մեծ է և հսկայական ու ամեն զնամատանքի արժանի ՆՈՐԻՆ Ս. ՕԾՈՒԹՅԱՆ Ա.Յ. Ա.Յ. Հ.ՈՒ. ՀՈՒԿՈՎՈՐ-ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, Ա.ԳԴԱ-ՅԻՆ-ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ եկ ՀԱՅՐԵՆՆԱԾԻՐԱԿԱՆ ՆԵԱՆՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԸ:

Հայկական այս համայնքները, որոնց այցելել է Վեհափառ Հայրապետը, միշտ խոր հույսամբ կիշիչն պատմական այս այցելությունը: Հայ ժողովուրդը ամեն տեղ անսահման սիրով և ցնծուրյամբ, բացառիկ մեծարանի սրտահույզ արտահայտուրյուններով է դիմագորել իր սիրեցյալ և անձնից Հայրապետի:

«Երենց սրտերը բացին, — ասում է Վեհափառ Հայրապետը, — և անհազ ծարավով լուս խմեցին և ցոր կենարա՞ աստվածապարցի այս իշման տեղին և Հայրենի աշխանքի աղյուսներեն: Անմեն տեղ գտանք նույն հայ ժողովուրդը նույն քրիստոնեական հայակով, նույն հայկական շունչով, նույն հայրենասիրուրյամբ, նույն իշմերով ու նույներով դեպի ամենայն հայոց Ս. Էջմիածինը, դեպի մեր վերանձնած Մայր Երկիր և դեպի մեր ժողովուրդի սույնի ապահով: Են ամեն տեղ հայուրյան ա՛լ նողին, ա՛ղ նույներն ու ապրումները հնդդասա հոսեցան անգրապ պարկաւմներով, ային ծունդներով, հրայացան իսպահներով, զգացումներու և մտածումներու սփանչելի արտահայտուրյան կերպով, խորապես հշմարիտ, խորապես հովիչ, վասմ և սուրբ»:

Արդարն, այս բարեբաստի այցելությամբ է՝ ավելի խորացավ հայ ժողովրդի սերն ու հավատառությունից դեպի Մայր Արք Ս. Էջմիածինը և նրա արժանայուր Գանձակարը, է՝ ավելի ծաղկեցին ԱՄՆ-ի հայուրյան հովանու դեպի Հայ նկեղեցու և Ազգի պայծառ ապագան:

Վեհափառ Հայրապետի այցելությունը համազգային, համամայկական ցնծատոն էր բոլոր հայերի համար:

Օգ պատահական չեր, որ այդ այցը իր վեա է հրապարել միշտ մամուլի, հասարակայինուրիան և համայնքուն ուշադրությունը:

Ամենայն Հայոց Հայրապետը իր ուղևորության ժամանեական արժանացավ հակ քրիստոնեական եկեղեցիների կրոնական պետքերի և կառավարական բարձրաստիճան անձնավորությունների հարգալիք բնականելություն:

Հունիսի 14-ին, Ամենայն Հայոց Հայրապետի բարձր պատվին հարվիրդի համալսարանում կազմակերպված ընդունելիության ժամանակ, աստվածաբարանական ամբիոնի վարիչ դղկու-պրոֆ. Սամվել Միլլերը, հանուն համալսարանի պրոֆեսորա-դասախոսական կազմի, շերմորեն ողջունելով Ամենայն Հայոց Հայրապետին, իսոսում է Հայաստանյաց Առաքելական նկեղեցու պատմական դիրի և առաքելության մասին քրիստոնեական մշակույթի արածածան սրբազնա գործում, և եղակացնում է խոսք ուղղելով հայ ժողովրդին. «ԵՐԱՆԻ ԶԵԶ, ՈՒ ԷՇՄԻՆԾՈՒ ՈՒԽԵՔ»:

Վեհափառ Հայրապետի խաղաղության առավելության հիմնական հպատակներից մեկն էր նաև «Քրականցած տեսնել մեր նկեղեցին ներքին միուրյան և խաղաղության գործը, մեր դարավոր կանոններու և այսակարությանց և նվիրապետական պատմական իրավասուրյանց լուսին տակ, Հայ նկեղեցը և հայ ժողովուրդը գերազույն շահերու գրտակցությամբ, Մեր 25 ապրիլի կոնդակի ողիով»:

Հայրապետական սրբատառ կոնդակում արտահայտված Վեհափառ Հայրապետի խաղաղության, սիրու և միուրյան կոչերը մամական լսվեցին անսահման հետաքրությամբ և բնդունելիցին գործունեակությամբ:

Ս. Էջմիածին հոգեւոր բարձրությից և Ամենայն Հայոց Հայրապետի անսուն բերանով հայտարակված սիրու և միուրյան այդ սրտագին կոչը ծանոր ատքեական լուծման բնական և օրինական եղանակն է: Այդ պատճառով կոնդակի գոտած ընդունելությունը եղավ խանճապառ և հոգեպարագ: Եր ուղևուրության ողջ բերացնում, Վեհափառ Հայրապետ ամեն տեղ խոսել, բարողել և պատգամել է կոնդակի այդ խաղաղության, սիրու և միուրյան օգով, արժանանայու ամենուրեք միահամուն հավանության, ընդունելության և պաշտպանության, նույնիսկ արհնասական այդ տագեանապ ստեղծելի փորձող մարդկանց շրջանակում: Ապրիլ 25-ի կոնդակը խոր ար-

ծագանք է զտել ամեն ազնիվ հայ մարդու սրտում, որև ունի ազգային-եկեղեցական բնընանուն զիտակցություն:

Անքիլիասի Գանձակալը դեռ չի պատասխանել Ամենայն Հայոց Հայրապետի ապրիլ 25-ի սիրո և միուրյան հրավերին, որը հասցեագրված էր առաջին ներքին Անքիլիասին, և որտեղ շաբ հստակ, կոնկրետ և շերմ կերպով բանաձևական էր Մայր Արքոնի առաջարկը: Սակայն Վեհափառ Հայրապետը երբեք չի կորցրել եր լավասենուրյուններ Հայ նկեղեցու ներքին միուրյաններ և խաղաղուրյաններ վերականգնելու եր ճիզի մեջ, խորապես համոզված լինելով, որ Անքիլիասը ի վերջո կանգնել ազգօսուն և նեղեցաշնեն ճիշտ ուղղու վրա՝ հրաժարվելով իր այժմյան սիան նաեւապարհից:

Եվ ահա, այսօր է, արտասահմանում եր կատարած հովվախտական ուղևորությունից Մայր Արքոն վերադառնալու առաջին խոկ որը, Ո. Լուսավորչի Գանձից, մի անգամ ևս Վեհափառ Հայրապետը միուրյան սրտագին կոտ է առաւմ Անքիլիասին.

«Մենք և Անքիլիասի Մեր եղբայրներ զիրար պիտի ողջունենք եղբայրական հարազատուրյամբ, և ձեռք-ձեռքի տված, միասնարար պիտի աշխատինք մեր ծողովուրյի հոգին կյանքին շինուրյան, մեր Ս. նկեղեղով զրացման և ծաղկման, մեր նվիրապետական Արքուներու ամրապնդման համար: Վասնզից, առանց հայրենի կենդանի իշականուրյան, Սփյուռքի ունախնուրյուն է, առանց Ս. էջմիածնի Անքիլիաս հուսանատուրյուն է: Ամենայն հայոց Մայր Արքոն Ս. էջմիածնը միշտ դավանած է և պիտի դավանի մեկ Հայ նկեղեցի, մեկ Հայ Ազգ, մեկ Հայ Հայրենի, մեկ ճակատագիր և մեկ պապաց: Մենք, այս ոգինվ, այս զիտակցուրյամբ, Աստուծո օգնուրյամբ և Ս. էջմիածնի անեղ զրուրյամբ, հայ ծողովուրյի հոգելոր-ազգային միասնուրյան և անրածանելիուրյան նվիրական դրոշը Մեր ձեռքին, դեպի հառաջ

պիտի բնբանանք՝ կենդանի, ամրող և անխոնվ պահելու, պահպանելու համար Հայատառականաց Ս. նկեղեցին և Սփյուռքի համայնքուրյունը, իր սուրբ հավատի վեմին և իր ազգային ուխտին վրա՝ անսասան և ապահովությունը:

Վեհափառ Հայրապետը եր այցելաւրյան նախապարհի վրա, ամեն տեղ, ստեղծել է ՈԴԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ Հայ նկեղեցու, Ս. էջմիածնի և հայ ծողովուրյի ՆԵՐԿԱՅՅԻ մասին և ՀԱՎԱՍ. ԱՊԱԳԱՅՅԻ վերաբերյալ, այն պայծառ զիտակցուրյամբ, որ օտար նողի վրա, հայ ողին կուկարանա և կոնազի առանց Ս. էջմիածնի լույսին և հավատին և առանց Մայր Հոգի պատվաստին:

Վեհափառ Հայրապետը վերադարձել է խանդավառուրյամբ, ոգեսորուրյամբ, պվելի խան յավատես, միտիրաված և զրացած եր զավակների սիրով, նվիրումը դեպի Ս. էջմիածներ, և ավելի վնասկան՝ բարձ պահելու Հայ նկեղեցու սիրո և միուրյան և հայ ծողովուրյի միասնականուրյան սրբազն դրոշը:

Գանձակալուրյան հինգ տարիների սրտեղին ու ոգելուի գործունեությունը սրտառուոց գանձականն է այն բանի, որ հանձնին նորին Ս. Օծուրյան, Հայաստանաց նկեղեցին ունի մի զամարերվող Հայրապետ, որը ի և Երկնառաք ներշնչմամբ և սիրով դեպի նկեղեցին և Ազգը, որն զարօնուրյունն ու ծագկուր են ու կմենան նրա կյանքի միակ նպաստակը:

Վեհափառ Հայրապետի գանձակալուրյան հինգերորդ տարեդարձի այս բարեհաստիկ առիրով, հայ ծողովուրյի սրտագին մաղրանեն է, որ լուսավորչի Արքոնի վրա նորին Ս. Օծուրյան Տ. Տ. Վազգեն Ամենայն Հայոց Կարողիկոսի գանձակալուրյունը լինի Երկարաւան և միշտ արդյունավետ, ի փառ և ի պայծառուրյուն Հայաստանաց նկեղեցու, ի շինուրյուն և ի ծաղկումն Մայր Հայրենիքի և ի միտրարուրյուն հայ հավատացյալ ծողովուրյի:

